மாயூரநாதர் அந்தாதி.

BESANT NAGAR MADRAS

அபயாம்பிகையார் துதிகளும், பொன்னி ஆற்றின்
போற்றிச் சிலேடைப் பதிகமும் கூடியது.

மகாமகோபாத்தியாயர் சாமிநாதையர்
அவர்கள் மாணக்கருள் ஒருவரும்,

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், அதிற் கலைத்தேர்வு ஆயும் அங்கம்
இவற்றின் சார்பினரும், தொல்காப்பியப் பொருளதிகார
ஆராய்ச்சி, தனிப்பாகக்கோவை, பதுமினி, கதையும்
பாட்டும் ஆகிய நூலாசிரியரும்,
பாலபாடசாலைப் பரீக்ஷகப் பணியாற்றி உபகாரசம்பளம்
பெறுபவரும், அரங்கநாதபுர வாசியும், அவ்வூர்க்
கோவில்களின் காப்பாளருமாகிய

வே. முத்துஸாமி ஐயர், எம்.எ., எல்.டி.

அவர்களால் ஆக்கப்பெற்றது.

→ Sri K.S.

வெற்றிவேற் பதிப்பகம்,
தஞ்சை.

இதன் பதிப்புரிமை
யாசிரியருக்கும் உரியது.

1942.

விலை அணா
நான்கு

உ

முகவுரை.

மாயூரநாதர் அந்தாதி என்னும் இந்நூல், மாயூரத்
ருநகரில் கோயில் கொண்டருளும் மாயூரநாதர் மீது
னயப் பெற்ற அந்தாதியாகும். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்
ம் என்னும் முப்பெருமையும் முற்ற வாய்ந்தது இவ்
ர். மூர்த்தி மாயூர வள்ளலார்; அம்பிகை அபயாம்
கையார்; மயூர (மயில்) உருக்கொண்டு போற்றப்
பற்றவர் இதனால் இத்தலம் மாயூரம் மயிலாடு
றை எனப்படும். இதற்குச் சமயாசாரியரில் சம்பந்தர்,
ப்பர் தேவாரப் பாடல்கள் உண்டு; கவிப்பேரரசர்
னாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களால் ஒரு அரிய புராண
ம் உண்டு தீர்த்தமாகிய காவேரி, பொன்னிப்போ
ண்டு, தானே புனித மேவுதலோடு, துலாமதியில்
ங்கையாதி புண்ணியப் புனல்கள் கலக்கப்பெறும்

இத்தலத்தில் எளியேன் 1920–21 ஆண்டுகளில்
ணி ஆற்றியபோது, இம்மூர்த்தியின் திருவருளில்
டப்பட்டு, ஓர் அந்தாதி பாடினேன். ஓய்வு கிடைத்த
பபோது, அதனை இக்கடைமுக நன்னாளில்
5-11-42), மாயூரத் தமிழ்க் கழகத்தார் முன்னிலை
ல, இறைவன் இணையடியில் இசைக்கின்றேன்.
தியமும், கங்கையும் தாங்கும் மணிமுடியில், மாயூர
தர் மதத்துமும் எருக்கும் உகத்தல் போல, என் புன்
சாற்களை, அப்பரமனும் அடியார்களும் கடைக்
ணிப்பார்களாக.

அந்தாதி இதனுடன் அபயாம்பிகை துதிகளும்,
பானளியாற்றின் போற்றிச் சிலேடைப் பதிகமும்
சர்த்துள்ளேன். காவேரி நதியை சிவன், உமை, மால்,
ரு, அயன், வாணி, விநாயகன், குகன், நால்வர், அடி
ார் என்னும் பதின்மருடன் தனித்தனி சிலேடை

யாக அமைத்துப் போற்றியது இப்பதிகம். இறைவன் திருவருள் என்றும் "வாழ்க; வையகமுந் துய்தாகவே."

அரங்கநாதபுரம்,
திருக்காட்டுப்பள்ளி,
12—11—42.

இங்ஙனம்,
அடியார்க்கடியேன்,
வே. முத்துஸாமி ஐயர்.

சாத்துக் கவிகள்.

சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் விரிவுரையாளரா விளங்கியவரும், அங்கும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தும் தலைமைத் தேர்வாளரும், கரந்தைப் புலவர் கல்லூரித் தலைவருமாகிய உயர்திரு.

நாவலர் பண்டித. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் நல்கியது.

கட்டளைக் கலித்துறை

வானாறு கங்கைசேர் மாயூர நாதர் மலரடிக்கே
தேனாறு செஞ்சொலி னந்தாதிமாலை திகழுவித்தான்
நூனாறு நாடொறு மாராய்ந் திலங்கவி நூற்றலுஞ்செ
மானாறு நீறணி வானமுத்துச் சாமி மறையவனே.

(மால் நூறு—மயக்கத்தைக் கெடுக்கும்)

திருக்காட்டுப்பள்ளி, சா. சிவசாமி ஐயர் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டித

உயர்திரு. மு. வடிவேற்பிள்ளை அவர்கள் பாடியது.

நேரிசை வெண்பா.

அச்சுரர்தி ட்டேதேறி அம்புலியு லாப்போந்து
மெச்சுமுர வோர்க்கு விளைவிருந்தாம்—விச்சையுறு
பேர்மறையான் ஊர்அரங்கம் பெற்றமுத்துச் சாமிஐயன்
சீர்மாயூ ரத்தந்தா தி.

(ஊர் அரங்கம்—அரங்கநாதபுரம் என்னும் ஊர்)

——0——

சிவமயம்.

மாயூரநாதர் அந்தாதி.

காப்பு. அகத்திய விநாயகர் துதி.

தாதி யாறறும் பணியணி ஆகிய நனமைபெறாம
சந்தாதி யாணா மலர்போற் சிதையும; செழுமபுவிக்கே
தாதி யாணடும நலம்பெற மாயூர நாதரடிக(கு)
நதாதி யாததற ககததியக கைமமா அருள் தருமே

(தாது—கமரந்தப்பொடி; யாணா—புதுமை; 2, 3 வரிகளில்
திகரம் குற்றியலிகரம; கைம்மா—கையுடைய மிருகம், யானை;
அகததிய விநாயகா—தலவிநாயகா திருபபெயா.)

ஆசிரிய வணக்கம்.

ருந்தமிழ தன்னுல இருநதே இமையோர்
நதமிழ தெனருலும வேண்டாப-பெருநதமிழ்ப்பேர்
சிரியச சாமிநா தைய ரடித்துணைச்சீர்
சிரியச சேம அரண.   (பெரும்பேர் ஆசிரியர்—மஹா
மஹோபாதயாயா; ஆசுஇரிய—குற்றம் விரைவில் நீஙக)

அவையடக்கம்.

பவிலக கிலலை அருசசனைக; கன்பாமுன் போந்தெறிநத
பவிலக கிலலை கடுககைக முடிககுக; கவததிறுககுர்
ல்விலக கிலலை; நம் மாயூர நாதனுக் காதலிறபுன
சால்விலக் கில்லையாம சூட்டுமந்தாதித்தொடையலினை
(அன்பர்—சாக்கியநாயனார்; கடுக்கை—கொன்றை; அல்—கறுப்பு)

நூல்.

திருவும் அறிவும் திறனும பொறையும் திருந்தியநல்
உருவும் ஒளியும உறும இவண்; பின்னர் உயர்விசும்பு
மருவும் அமரரநல வாழவுறும்; முத்தியும வாயத
திடும வினை, பொருவும மாயூரப் புனிதன் பதமலர்
(பாருவும்-ஒக்கும் இக்கவி பயன் கூறியது.) [போற்றுநர்க்கே.

2 போற்றி வணங்குக மாயூரநாதன் புனைமலர்த்த
சாற்றி மகிழ்க அச்சம்பு திருப்புகழ்; சாந்தரண
ஏற்றி வளர்க்க பலபல நெய் விளக்; கேற்ற அன்
ஆற்றி வினைக்கநெஞ் சணைலேச சந்தியுமஅந்தியு
(மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றாலும் வழிபடுக என்றவா

3 அந்திப் பிறையணி மாயூரநாதன் அருட் பொரு
சிந்திப பரவுவ சீர்திகழ பொன்னொளிச் செழுமபு
போல; வந்திப பவர்காள! மகிழ்ந்தடி தஞ்ச
மெந்தவடைவீர்; முந்திப் பவவினை போக
மெய்யாம பாக்கும முழுநலமே.
(முந்தி என்றும, முந்து இப என்றுமாம; மெய்யம்பு—ப

4 மேவலா முப்புரம வேவ நிலவிய வெண்ண
யான; ஏவலா மாரனைக காயந்தான; தேவபா
டிக இறையவன, நாவலா சூழ்தர நற்றமி
சங்கம நடவினன மால, பூவலா காணு
உருவொளிர மாயூரப புண்ணியனே
(ஏ—அம்பு, அலா-ஞ; பூவலா—பூவில் வாழும வல்லவா, பிரமா.

5 புண்ணிடைக கோலிற புகுந்துயா வாட
புரிந்திடினும, பண்ணிடைக கூத்திற பயப
இடமே பாவிடினும, மண்ணிடை சிந
மருள திருக்க வழியிருக்கா, வண்ணி
மத்தானடா இறைந்த மாயூரனை வழுத்துக
(பண்ணிடைக்கூத்து—பாட்டும நடகமும; வண்ணி—வன்னி

6 உகவை டனைத்தித் தொழிகலிற்றா அம்ம! உ
குவாயக, குகவேடனைத் தந்தருளி அவன
குலமழித்தான; தகவேடனைத் தழும தகைபெ
முனனாத தனஞ்சயனமுன, மிகவேடனை ம
சென்றருணமாயூரனை மேவுவோமே.
(வேள்தனை தீத்து உக எனக; வேடு—வேடக்குலம், வேடன்.

வம்மின் புலவீர்! மனமுற **மாயூர** வள்ளலுக்கே
தம்மின் புகழ்க்கவி; சாலப் புனைந்து தருகுவிரேல்
அம்மின் புரை **அபயாம்பிகை** பங்கன் அருட்பொலிவால்
நும்மின்பு மைக்களி யாமிம்மை அம்மை நுகர்வுறவே.

(வள்ளலார்—இறைவன் திருநாமம், அம—அழகிய; மின்புரை-
மின்னல் போன்ற, அம்மை—மறுமை)

உறத்தக்க தென்றுமே **மாயூரநாதர்** குருகுமுளம்;
தெறத்தக்க தென்றுமே ஐம்பொறித் தீயவர்செய்
வினைகள்; அறத்தக்க தென்றுமே மாதர்மண
பொன்மயல்; அஃதறவே, பெறத்தக்க தென்று
மே பேதைபங் காளனதன் பேரருளே.

அருளாம அருந்தமுதார் கடலே! கடல ஆர்த்தெ
ழுந்த, கருளாம மருந்தம களித்துண்டுகண
டம கறுத்தவ! நின, தெருளார மருந்துவே
சேர்த்துப் பவவினை தேயத்தருவ; செம்பொருளே!
அருந்தன மாயமா யூரத் தெம புண்ணியனே!

(கருள்—கறுப்பு, மருந்தம்—நஞ்சு; ஆய—ஆகிய)

இயலோடு நலவிசை நாடக முத்தமிழுந் தென்று
மிறை, செயலோடு காப்பழிப் பாமுத்தொழி
லும் இருத்துசிவம; இயலோடு சென்ற தெதிரவு
முக் காலத் திலங்குமுதல, கயலோடுங் காவிரி
மாயூர! முக்கணங் கண்ணுதலே

(முக்கண் நம், அம் எனப்பிரிக்க; கண்ணுதல்-நெற்றிக்கண்ணன்.)

நுதனேர் இலாத பிறையை யரவமுடி நோக்கி
உமை, கதநேர்ந் '**இது**வென்ன காட்சி கொலோ'
எனக் கால்பணிவோரக(கு), இதநேர் '**வபயாம்
பிகை!** ஆன பெயருணாத் **தி**ற' மென இவ், விதந்
நேர் உரைவினை யாடுமெம **மாயூர** வித்தகனே.

(கதம்-கோபம்; நோந்து-கொண்டு, இதம்நேர்வு-நன்மைபயத்தல்.)

12 வித்தக மாய விழுப்பொருளே! பார விளங்குமு
வித்தக மாய முதலே! வித் தில்லதோர் பெ
முளையே!, நத்தக மாதவ ஞானிகட் கென்று
நலந்திகழும். புத்தக மாமபுகழ **மாயூர**நாத! உ
பொன்னடியே.

(**வித்தகம்**— ஞானம், வித்து அகம் — **விதைக்கிடம்; நத்தக**
நத்து அக, ந தக என இருவிதம் பிரிக்க; ந—சிறப்பு.)

13 பொன்னிப் புனலாற் புறமும அகமும் பொருந்துட
மன்னிப் புனித மலிந்தொளிர் **மாயூர** வள்ளல
துன்னிப் புனைக நும சென்னியில தொலகட
சூழ் புவியீர்!, முன்னிப் பணிபலாக கீந்த
சித்தியும் முத்தியுமே.

14 முத்தமபுரையிள முறல் மடவார் மொழிக்கிள
சித்தம புரைபடச செவ்விலின யின்றிச சிறுவினை
நித்தம் புரிவது நீத்து**மா யூர நிமல**னடிப
புத்தம புதுமணப் போதுமுப போதிலும போ
[புரை—ஒத்த; புசை—குற்றம்] [றுவே

15 போற்றிய மாககளைட மாதவப் பிள்ளைக்கு
போநதருள்நீ, ஆற்றிய மாககம் அறிவோ
அனையா னலனெனினும, தேற்றிய மார்க்
சிறப்பெனக ஈந்திற சீர்பெறலாம, சாற்ற
மாக்கத் தயங்கு**மா யூரத்** தனிமுதலே!

[அம்-ஆக்க—அழகு நிறைய; இயம்—இசைக்கருவிகள்]

16 தனித்து விளங்கலெவ் வாறுமெய் ஆவியை
சாரினல்லால்; குனிதது வணங்கும் சிலம
மாயூரக் கோவினருள், இனித்து வயங்குபா
தேனின் மிகுசுவைத்; திகழ்தலனே, நுனித்
வழங்கினல் லாதுயிர்க் கேது நுவல் கதியே.

[குனித்து—குனித்தலால், எச்சத்திரிபு; நுனித்து—ஆய்ந்து]

கதிரவை மூன்றமை கண்ணுடை யாய்! மலர்க் கணணிடந்தே, கதிரவைத் தன்னடி யேத்துமாற் காழிபணை டந்தனை; சீர், முதிரவை; வேத முழங் **குமாயூர முதல்வ!** புனைந்தோல, உதிரவைப் பாமிவ் வுடற்பற் றொழிய உவந்தருளே.

[இடந்து—தோண்டி; அடிவதிரவைத்து என்க. "மாலுக்குச சக்கரமனறளித்தானை" —திருப்பல்லாண்டு.]

வந்தர ரோடு முனிவரர் மொய்த்து வணங்குத லால், அந்தரம் வந்தும் அணுகவொ ணுநெருங் காலமினிரும், சுந்தர **மாயூரத் தோன்ற** லடித்துணை தோன்று மென்றும், 'சுந்தரம் யார்? எலாம் நம்பன தரம்' என நம்பிடினே.

[அரா—தேவா, அந்தரம—ஆகாயம்; வந்தும்—காற்றும், தரம்—பசுகுவம, வண்மை.]

பிடியாம் நடையும் மைராங் கரமும் பிரான் கரத்துத் துடியாம் இடையும் சுவணை முலையாம் துணைநகிலும், கடியா மதியாம் முகமும் கயல களாம் கண்ணுமரிவை, படியா வருமிடப் பாக**மா யூரன்** பதம்சதமே

[கடி—புதுமை, அழகு, ஒளி, இன்பம் முதலாய பலபொருள் படும்; கடியாமதி —ராகுகேதுக்கள் தீண்டாமதியுமாம்; படி—உருவம், தன்மை.]

சதமுறு மானிடற் றகவில்பன மக்களோ? சார் பதிறு(று), இதமுறு மாணடிறு மைந்தனே? கேளென, றிறைவினவ, நிதமுறு மாதவன் பின்னமுத் கேட்க நிலவுமகன, சதமுறு மாயுள்பத தாறுறல் **மாயூரன்** தண்ணளியே.

[சதம்—நூறு; இறும்—முடியும்; சதமுறு ஆயுள் பத்தாறு—என்றும் 16 வயது]

21 அளியேற்கு நீயலா தார்துணை?ஐய! நிற் கா
செயயோ, எளியேற்கு மேலைத் துணையே
உளளாா! எனக்கதுவென்?, தளியேற்கு வெ
பயிர் வானிற பிறிது துணைகொளுமோ?, அ
யேற்கு நாண மலர் வான்பொழில் மாயூ
தாண்டவனே!

(அளியேன்—இறங்கத்தக்கேன்; அளி—வண்டு)

22 தாண்டவ! நிலைத் தமனிய மனறுள்த் தர
யெலாம, ஆண்டவ! அங்க மனைத்தும் தலையெ
பரவணி, பூண்டவ!'காண்டகு மாயூர நாத! புக
பரந்து, நீண்டவ! நீண்டவன நேரயன நேடொ
நீாமையெனே?

(தமனியம்—பொன்; என்பு—எலும்பு; நேர் அயன்—(அவ
ஒத்த பிரமன; நேடு—தேடு)

23 நீரார சடைமுடி நினமலன பொன்வணன் நீ
கொன்றைத, தாரார் தடமபுயச சங்கரன் தேவ
தழைககவிடக, காரார் அமுதுசெய் கருணை கர
திருக காவிரிசூழ, சீரார் நலமிகு மாயூர நாதனை
சிந்தையயே.

(விடககார்—கார் விடம் என்க)

24 தையலோர் கூறுடை மெய்யவ! வெய்ய த
ஒருவ!, ஐய! லோபக்குணம் அங்கணர்க் கிங்க
கனறு; அருளநீ, செய்யலோ அனறித் திற
பலோ அச்செயல் சேர்ந்ததுயான், உய்யவே
அன்றி உணங்கலோ மாயூரத் துத்தமனே.

(மெய்—உடல், உண்மை; உணங்கல்—வாடல்)

25 உத்தம நற்றவ ருள்ளத் தொளியா ஒளிருபவ
மதத மனத்தவர் காணு முதல்வன்; மயிலுருவி,

சித்த மகிழ்ந்துமை செய்பூசை ஏற்பவன்;
செய்த்தலை வெண, மத்த மலிவெழில்
மாயூர நாதன்சீர் நாடுளமே.

(மத்தம்—மயக்கம்; மயிலுரு—தலைவி சேடம் கூறியது)

உளவாய ஏவல் இடம்பொருளாயின் உரிமை
யெலாம், களவாய தீநெறி காட்டுமெக் காலும்;
கதிதரற்குத், தளவாய புன்னகை தவழ் அஞ்சல்
நாயகி சார்ந்துயிர் கட்(கு), அளவாய நல்லருள்
ஆறுமாயூரன் அடித்துணையே.

(தளவு—முல்லை; அஞ்சல்நாயகி—அபயாம்பிகை)

துணையே யெனஇனிச் சொல்லுவ தாரைச்?
சொல்ற கமைந்த, இணையே யிலாதாய்! இருள்
சேர் வினைக்கடல் ஏறுதற்குப், புணையே யனையவ!
பொன்வளர் மார்பனைப் பொற்சிலைக்குக்,
கணையே யெனக்கொண்ட மாயூர நாத! நீ
(பொன்—திருமகள்; பொற்சிலை—மேருவில்) [கைவிடினே.

கைக்கின்ற வேம்பணிந் தாய்தீந் தமிழ்ப்பாண்டிக்
காவலனு;, மைக்கின்ற கையனை ஆங்கதுபோல
வழிக்கொண்டவாய, தைக்கின்ற பூங்கணை தாங்
காது தையலார் தங்கரத்தே, கைக்கின்ற கிள்ளை
யைத் தாங்கு மாயூர வழுமுதலே!

(மைக்கின்ற கையன—பிழைபடும் சிறியேன்.)

முதலிடை யீறிலாப் பூரண! ஆரணம் முன்னறி
யாய்!, நுதலிடை விழியின னெனுமஞ் சலையுற
நோக்கிமகிழ, நுதலிடைக் கண்ணுடை மாயூர்
நாத! நுழைந்தொளிந்து, புதலிடைப் புட்சிமிழ்க்
குநகடை யேனைப் புரந்தருளே.

(முன்னல்—நினைத்தல்; புதல்—புதர்; சிமிழ்த்தல்—கட்டுதல்;
'புதல்மறைந்து வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று' —திருக்குறள்.)

U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
ANT NAGAR, MADRAS-600 090.

30 புரந்தர ஞானமுகன மால்முதற் றேவர் தமபோ
மெலாம, நிரந்தர மனறுன அருளதரு வீடே
நிலைப்பொருளாம, தரந்தர மெனறுணாந் து
ளிரு தாமரைத் தாளபரவ, வரந்தர வேணடுவ
மாயூரநாத! வலம குறித்தே.

(நிரந்தரம்—எப்போதும்; தரமதரம—அடுக்கு உறுதிபற்றி)

31 வலஞ்சுழி நல்லூர வலிவலம கோவல மருகலதி
வலஞ்சுழி யல்மறைக் காடு கொடுமுடி வாழ
கட்பாய்!, வலஞ்சுழி மாலயனிந திருவாகா
மலரடியாய்!, வலஞ்சுழி காவிரி **மாயூர!** வந்தரு
மாநிலத்தே.

(திருவலம் — ஒரு திருப்பதி; அடைமொழியின்றி 9 த
பெயர் வந்துள; வலஞ்சுழி—வலம்புரிசசஙகு; வலம்சுழி
நலம் செய்கின்ற; இககவி யமகம்)

32 தேனகு கொனறை செறிசடைக காட்
சினந்துவிழும, வானகு கஙகை மறைத்தலை
தாட்கண வணஙகியமெண, கூனகு திங்கள
வேணிமுன் கூட்டிக குலவைதத்தாய்; மீன
காவிரி **மாயூர நாத!** விழுமிதிதே. (நகு—விளஙகு)

33 விழுவார எழுவார விரிகரம கூப்புவார் பெ
யனபினுல, தொழுவார துதிப்பார் துதிப்ப
பெருமபுகழ சொலலிடுந வார, அழுவ
சிரிப்பாரவம **மாயூர நாதன்** அடித் தொழும்ப
வழுவார் மனமே! அவரடித தொணடே மட
(வழு ஆர்—குற்றம நிறைநத) [வுகவே

34 உகரக் குறுககம உயிர்முன் வரின் மெய்வி
டோடுதலபோல, மகரக கருவிழி யார்பொ
புவிமயல மாயவுறுமால, சிகரக கயிலைச் சிலம்ப
மாயூரத் திருவமிகு, நகரக் கனககன் நம் நம்ப
அருள்முனே நணணிடினே.

('உயிர் வரினுக்குறள் மெய்விட்டோடும்'—நன்னூல். மகரம்—மீன்; நகர்அக்கன் நக்கன் என்க; அக்கன் என்பும் உருத்திராக்கமும் அணிபவன்; நக்கன்—திருவாணியாகிய சிவன்)

இடியாற் றளரும் அரவெனத் தீவினை யீண்டுடற்றும், படியாற் றமியனேன் பாடுபட் டெய்த்தேன்; பரிந்தடியார், முடியாற் றரைமிசை முனைபணிந் தேத்து முழக்கொடுவெண் பொடியாற் றிகழுறு **மாயூர நாத!** புரந்தருளே.

(உடற்றும்—வருத்தும்; வெண்பொடி—திருநீறு)

தருவைந்து காமனும் மாமனும் பூமனும் சாற் றரியாய்!, உருவைந்து பூதமும் பேதமுந் தானும் ஒருமுதலவா!, மருவைந்து மாமுகா! **மாயூர நாதா!** வழுத்திடற்குவ, திருவைந்து தெய்வ எழுத்து மென சிந்தையுட் சேர்த்தருளே.

(கா—கற்பகச்சோலை; மன்—அரசன்; மா—திருமகள், பெரிய)

உள்ளுவார் உள்ளத்து ளூறித்தித் திக்கும் உயர் மதுவே!, நள்ளுவார் அந்தமில வீடுறுக் குந்தனி நாயகமே!, எள்ளுவார் உணவிடேன ஏழைமை கண்டு; நீ இன்றெவரே, கொள்ளுவார் **மாயூரத்** தேழைபங் காள! குலவயத்தே.

(நள்ளுவார்—நட்புடையவர்; உறுக்கும்—சேர்ப்பிக்கும்; இன்றி என்னும் வினையெச்சம் செய்யுளில் இன்று எனவந்தது)

அத்தி யுணும்விள வின்கனி யென்ன அரு வினையின், சத்தி முழுதும் தனிமுதல சங்கரனை தண்ணருளாம, சித்தி விழுங்கும திருமுணாந் தேம்; இனிச் சென்னியிற்பூந், தொத்தி லகும் பொழில **மாயூரன்** றுண்மலர் சூடுவமே.

(அத்தி—யானை; யானை உண்ட விளாம்பழம்—ஒருபழமொழி; சென்னி—தலை; தொத்து—கொத்து.)

39 உவமன் னுருந்த உயர்பொருளென்பர்; உளத்தர்
தவமன் னுவோர்சார் தனிப்பொருளெனப
மெய்ச் சத்தியொடு, சிவமன்னு செம்பொ
ளெனபர்; அருட்சீர் திளைப்பவர்தாம், நவமன்
பொற்புடைப் பொன்னிசூழ் **மாயூர நாதனையே.**

(மன்னு—நிலைத்த; நவம—புதுமை)

40 தனையனை வேண்டுவா ப,றபவா நாளும்; ·த
நலமசார், மனையனை ஆகிய வாழ்விலை வேண்டு
வண்புகழும், பனையனை செலவுமே வேண்டு
அந்தோ! பவப்பிணியாம், வினையனைத் துமகெ
மாயூர வள்ளலை வேண்டலரே.

(அனைய செல்வம்—அனைசெல்வம் எனச செயயுள் விகாரம்)

41 அலருண டருசசிக்க; நீருண டூர்க்காட்
அனபுசெய்தார, பலருண டிபற்ற; நாடி
பயிலவும் பக்குவமார், நலருண டு; நாளுமு
டின்னவை நாடி நயப்பவாகது, மலருண்டு வ
கொண டாடு**மாயூரன்** மனததருளே.

(அடிபற்ற—வழிசசெலல; நலர்—நல்லவர்கள்)

42 அருவா யினையென ஆரண மோர்பால அ
மன்றி, உருவா யினவெலா முன்னுரு வென்
உரைசெயும;இவ், இருவா தமுமிசை **மாயூர நா**
எளியனிலிக், கருவா தனையே கதுவா வண
கடைக்கணியே.

43 கடைபோகு மட்டுங் கடையனைக் காக்
கருணைவைப்பாய், இடைபோக விட்டிடே
காவிரியாற்றி னிடைத் தருக்கும், விடைபோகவி
விமலா! வளைசெல் விளைபுலத்து, மடைபே
விட்டநீர் தேங்கமழ் **மாயூரம்** வாழ்பரனே!

[விடை — (வாகனமான) காளை; ஆற்றிடை விட்டது — த
குறிப்பு; புலத்தில் வளைபோகவிட்ட மடைஎன்க. வளை-சங்

பராபர மான பழம்பொரு ளே!புதுப் பான்மை யனே! தராதலத் தேரும் மறைமாவு மாலாம் சரமுமலைப், புராதன வில்லும் இருக்கச் சிரித்துப் புரமெரித்தாய்! நிராதர வாயெனை நீவிடேல் மாயூர நித்தியனே!

நியக்கந் தரளனக் கைவர் அகப்பகை; செல்வ மண்பெண், முயக்கந் தரவரு மூவர் புறப்பகை; மூண்டுநின் றார்; உயக்கண் டருளற்கு மாயூர நாத! உன் தருளின், இயக்கந் துணையலால் ஏதுந் துணையிலேன் ஏழையனே.

(ஐவர்—ஐம்பொறிகள்; முயக்கம்—சேர்க்கை)

அநேகம் பிழைகளே யான் செய்யினும் அம் பாமயிலை சேர், மனோகர! நீபொறுத் தாளக; மாயூர வரத! இடபார், சினேகனும சுந்தரற் காற்றும் பொறையும் சிறுமதிசேர், தனேசனை நேசனுக் கொண்டருள் சீருந் தெரிந்ததன்றே.

(தனேசன்—குபேரன், பார—தெரிந்து என்க)

தன்றேகம் பாதி யுமையாட் களித்தருள் தனி கருணைக், குன்றே! குணக்கடலே! எந்நாளிலும் குன்றகிலா, நன்றே! வெம்மசெறி மாயூர நம்பா! நணுகுமெனை, இன்றே யடிமைகொண் டேற்ற வேண்டும் இறையவனே!

(குன்றகிலா—குறையாத; நன்று—பெயர்ச்சொல்)

இறையவன் காண்; அண்டமெங்கு மிறைவெற் றிடமுமின்றி, நிறையவன் காண்; நீற்றொளியவன் காண்; சீர் நிலவுமறைத், துறையவன் காண்; உலகுய்ய நஞ் சுண்டு துலங்கு கண்டக், கறையவன் காண்கதி; காட்டுமாயூரக் கடவுளனே.

இறை—தலைவன்; இறை—சிறிதும்; கறை—கறுப்பு.)

49 கடலூர் துருத்தி வழுவூர்பூங் காமனைக் க
குறுக்கை; திடலூர் இறைறி னடுவே திகழு
திருமகளின், நடலூர் எனமிளிர் மாயூர நா
நகுபுரம் பாழ், படலூர் புலித்தேர்ப் பரம
பதச்சீர் பரவுவமே.

(துருத்தி—குற்றாலம்; திடலூர்—திடமான ஊர்கள்;
நடலூர்—நடனமிடும் ஊர்; ஊா—நடத்தம.)

50 பரவத் தருவது யாரும் பகராப பனுவல்மை
கரவத்தருவது காமாதிகுற்றம; களைந்து மெய்
விரவத தருவது வெணணீறு கணமணி; வேண
நெஞ்சிற, புரவத தருவது மாயூர நாதன த
பொன்னடியே.

(கரவ—மறைய; கணமணி—உருத்திராக்கம்; புரவ—காக்க)

51 அடியே நெடுமால் புலிகீண்டுங காணன; அய
பறந்தும, முடியே உயாவிண முடியிலும்காண
முழுவுருவம. படியே வருந்தொண்டர் பாரகக நீ
ருய;நின பாரிவிருந்த, படியே யிது ,படி யிலை
மாயூரப் பணணவனே.

(படி—பூமி; படி—தனமை; படி—ஒப்பு, பிரதி)

52 பணணும் பரதமு மாாதரும உமபா பதிவிர
யேன,எணணுமு எழுத்தும எனுமதுறை ஆய
இனியனமையும; கணணும கருதநதுமுனை சேர
காணக கருதுகணடாய; விணணும புவிய
விளங்கத்தென மாயூர மேயவனே!

(தென்மாயூரம்—வடக்கே மயிலாப்பூா இருததல்பற்றி;
தென்—அழகுமாம)

53 மேயவன் வேடென முன்னுள விசயன வெகு
டெதிர்பப, ஆயவன் போர்புரிந் தன்னாக

வில்லோ டருளுதவும், மாயவன்; மாயவன் வேத
னறியா மலர்முடி த்தாள்(த்), தூயவன்; மாயூர னா
பாதார விந்தம் தொழுதுய்வமே.

(எதிர்ப்ப மேயவன் என்க; மாயவன்—வேடதாரி.)

ஆய்ப்பிலை கைப்பன் என்னும்; பனிநீர்
துதைந்த சந்தம், அப்பிடின் ஆ! ஆ! அனறகுழும்
பொன்னும்; அணிமதியம, வெப்பினில நணபக
லோனெனும இப்படி வேறுபடச, செப்பிடும
என்மகள் மாயூரன் தந்தமால் சோகதபினே.

(அகப்பொருள் துறையில் அமைந்தது; தாய்கூறுவது. மகள்—உயிராகவும், மயூரநாதன் தலைவனாகவும், நாயகி நாயகத்தன்மை காணக. பிற கவிகளும் இவ்வாறே. மால்—மயக்கம்)

சேருந் துதிநா வாரமுன் நால்வர் செயுமிசைத்தார்
ஆருந் தனிமுதறமேற வாகிவந்த அருமபொருளைப
பாருமவிசும்புமகா றறுநீர் தீயுமப பாலுமெனத்
தேரும் பிரானெனுமம மாயூர நாதனைச்
[சிந்திப்பமே.

(இசைத்தார் ஆரும்—பாமாலைசூடிய.)

சிந்திப் புறத்தெம தீமை யொழிப்பன; சீர்பரவி
வந்திப் பவர்க்குநல் வாழ்வை யளிப்பன; வந்து சந்தி
சந்திப்பி னெப்பிலாச சாயுச்சியமும் தருவன; நாள்
அந்திப் புதுமலர் மாயூர நாதன் அடியிணையே.

(எம— எம்முடைய, யமனுடையயவுமாம்.)

அடிப்படை யாஅகி லாண்டங்கள் ஆட்டுவ; ஆட்டியன்பர்
படிப்படியா உயா பக்குவ மூட்டுவ; பார்த்துறுதி
கடைப்பிடிப் பார்க்குக் கதிநலம் காட்டுவ; கள்ளமனத்
தடிப்புடை யார்தமை வாட்டு மாயூரன் தாள்மரையே.

(மரை—தாமரை.)

58 தாமரை மாதரை யாவுருக காட்டு; தணகடுக்கைத்
தாமரை அன்பர்முன் நாட்டுவ; அன்னார் தளிர்ககுமனத்
தாமரை புட்கலைத் தேன்ஈட்டுவ; கரம் சாருமழுத்
தாமரை கூட்டுவ; மாயூர நாதன்பொற் றுளிணையே. (தாமம,
மாலையுடையவரை; தாம்மரை தாவும்மான். இது யமகக்கவி.)

59 இணையும் எடுப்பு மிலாஇன்ப மூட்டுவ; ஈண்டியெதிர்த(து)
அணையும் பகைவர் அடுதிறல் வீட்டுவ; ஆர்த்துநமைப்
பிணையும் பிணிகடித் தோட்டுவ; சென்மப பெருஙகடற்குப்
புணையும் பின்ஈட்டுவ மாயூர வள்ளலார் பொன்னடியே.

60 பொன்னுரு மார்புசார் மால்கண பொருந்துவ; போற்றடியார்
எந்நாளு மாறாத இன்பம் அருநதுவ; எவ்விடததும்
கொன்னுரு நாததிக வெம்மை வருந்துவ; கொம்பிடப்பால்
தன்னுரு மாயூர நாதன் மலாததாள் தருநிழலே.
(ஆறாத-நீங்காத; கொன்-பயனின்மை; கொம்பு- அம்பிகை.)

61 தருவன மைந்திடைத் தேவா கோரூககும்; சரணடையின்
வருவன தீவினை போககும்; வினையின் வரமபிகந்த
பெருவன மூக்கும்; பரமபொருள் சேர்ககும் பிறஙகுதுறை
உருவன மார்க்குநம் மாயூர வள்ளல் உயர்பதமே. (தரு-க,
கம்; வனம்-அழகு; உருவு அனம அன்னம் என்க. இக்கவி திரிட

62 பதமாம் பொருளென நானமறை பேசும் பராபர' பல்
விதமா வழிபட வெவ்வே றுருவம் விளஙகஎஙகும
இதமா உறைநதருள் வளளால்! எள்ளாதின் றெனக்குவந்து
சதமாம் அருட்கதி மாயூர நாத! தருகுவையே.
(எள்ளாது—பரிகசிக்காமல்)

63 குவையாம் பொருள்நனி கூட்டும் வழிஇக் குவலயத்தே [எ
எவையாம் எனககவன் றேஙகி நைந்தேன், எனமேதைழமை
அவையாம் சுமையென் றறிவித தெனககுநின் அந்தமில்சீர்
சுவையாம் அடிககன்பு தந்தருள் மாயூரத் தொல்பொருளே
(குவை—குவியல்; கவன்று—கவலைப்பட்டு.)

பொருநீரமை வேற்கணார் பூணமுலைப் போகம் புணர்மதியீர்!
வருநீரமை வாழவு மதியீர; புனித மருவுகங்கைத்
திருநீர் துலாமதி யிற்பிற தூநீர் திகழுபொன்னி
தருநீர படிந்துளம் சாரவீர மாயூரன்பூந் தாள்தனையே.

(மை—களங்கம், குற்றம்; நீரமதியீர சாரவீர என்க)

தனஞ்சயன் தன்னுடனாற்றிய மற்போர் தகவுகந்தே
கனஞ்செயும் பாசு பதமீந் தனைமுன்;மாரக் கண்டனுக்குச்
சினஞ்செயும் கூற்றம குமைத்தாய்! எம் வல்வினை தீர்த்தருள
மனஞ்செய வேண்டுவம மாண்புறு மாயூர வானவனே!

அவனே இவனே அலனே உளனே என் றாரணங்கள்
அவமே உழன்றும் அறியா திளைக்கும் அரும்பொருளாம்
சிவமே! கருணையின நஞ்சமுதாககும செயலிலென் றன்
தவநேர் புரையுளம் ஏற்க மாயூர நாதா! இனிதே.

(தவ—மிக; புரை தவ நேருளம்—பிழைமிகச செய்மனம்.)

நாதாந்த மான நலமெனபா; நானுநன் னாட்டமுறு
வேதாந்த மேவு விளககெனபா; சிந்தையுள் மேவிமிளிர்
போதாந்த மாகும் பொருளெனபர் அன்பா; புனித!உனை
யாதாந் தகுதியின் ஏத்துவன்’ மாயூரத் தீசுரனே!

தீசுர வெஞ்சுரு இலலாமை யாம்கராச சோத்தலைப்ப
மூசசுறு சூககுமக காற்றுடு வாழ்வாம் முதுகடலில்
ஏசசுறு மாறுழ லாதின்ப நற்கரை யேறுதற்குக்
காசசுரும் பார்வள மாயூர நாதன் கழல்துணையே.

(கரா—முதலை; காசசுரும்பு—சோலைவண்டு.)

கழலும் இருவினைக் கட்டுமுன் னோய்ந்து; கழலவினை
சுழலும் சுவர்க்க நரகா னுபவத தொடக்கழியும்;
உழலும் பிறவி யொழிந்திடும்; பேரின்ப ஊறறும்அருள்
நிழலும் நிலைக்கும்;நம மாயூரன் பாதம் நினைப்பவர்க்கே.

பவர்க்கத்து ளீகாரம் பட்ட வீயென்னப் பவமுழன்றே
கவர்க்கத்து ஞகார வாழ்விற் கடையேன் களித்தலின்றித்

தவர்க்கத் தூ ளாகாரம் நின்னருள் நண்ணருந் தண்ணருஞ்சார்
கவர்க்கத்து ளாகாரம் வேரிசூழ் மாயூரக் கண்ணுதலே!
(பகர ஈகாரம்—இடக்கர்; ஈ யென்றும், வீ என்றும் பிரிக்க வீ-பூ; ககர ஊ, கூ—பூமி; தகர ஆ—தா; அருள்தா என இயைக்க; ககர ஆ—கா; காவேரி சூழ் என்க.)

71 கண்ணுறு மூன்றும் கனியே! கழகத்திற் கருமணியே!
பெண்ணுறு கூறுப் பிறங்கமுதே! யெனப் பேசிநின்றன்
விண்ணுறு சீர்த்தி விரித்தல லாதவிண் மேலுலகம்
நண்ணுறு மென்னினும் வேண்டேன் மாயூர நகரவனே!

72 நகர்வரு மாந்தர்தம் நாகரி கத்தந் நலமுயல்வும்
பகர்வரு சிற்றா பயிலுநா வம்புமப் பாற்படுத்து
நிகர்வற நாடு நகரெங்கு முற்றவுன் நீள்கருணை
நுகர்வுற வைத்தெமை ஆண்டருள் மாயூர நுண்மையனே!
(பகர்வரு வம்பு, நிகர்வற உற்ற என்க)

73 மைவைத்த கண்டனே! மானமழுக் கையனே
மாமங்கை, மெய்வைத்த மெய்யனே! விண்ண
நாயனே! நின்கருளால், பொய்வைத்த இ
வாழ்வு போக்கியுன் பொற்றுணை புகலளிப்பா
செய்வைத்த நீள்வள மாயூர நாத! எம் சிந்தையே
(அருளால் போக்கி என்க)

74 சிந்திக்க நெஞ்சம் திருவருள்; வான்புகழ் செப்ப
வாய், வந்திக்க அங்கமங்கம மாயூர வள்ளலை மன்
பதையீர்! நிந்திக்க லாமவினைப் பந்திக் கலாம்;மு
நீவிட இன்பம், சந்திக்க லாம்;பிந்தி முத்திய
துய்க்கலாம; சத்தியமே.
(மன்பதையீர்—மக்களே; பந்திக கலாம்—கூட்டக்கலகம்)

75 சத்திக் கிடம்புறந் தந்தமாயூரத் தலைவன்; அட
சத்திக் கரத்துக் குமரவேள் தாதை; பார் ந

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

தளிக்கும், சத்திக் கயனைமாலிரக்கும் முதல்வன்;
சதுர்மறையினை, சத்திக் குறுஞ்சாறு; தித்திக்கும்
செம்பொருளை சார்உளமே!

(சத்தி—அம்பிகை, வேல், பலம்; சத்து இக்கின் எனப்பிரிக்க;
இக்கு—கரும்பு; இக்கவி—யமகம்)

உளமே புலிக்கு பொறையாக; அந்தோ! உயிர்
சுமந்து, களமே புரிந்து உளமே கழித்தென்ன
காட்சிகண்டோம்?, உளமே! இனியாயினுமிவ்
வுலகெலாம் உய்யநஞ்சு, களமேவு கண்டனை
மாயூர நாதனைக் கண்டுய்வமே.

(பொறையாக உ(ள)ளமே; களமே—கள்ளமே)

கண்கல நாலுக தனியரசாட்சியும் காவினிழல்
விண்ணர சாளும் புரந்தரன் மாட்சியும் மெய்யி
னுனபால, திண்ணக மடைந்தோர் சீயென நீத்திகழ்
செத்தையன்றோ?, மண்ணகம் யாதும் இணையிலா
மாயூரம் வாழுமவனே!

(மெய்யின்—உண்மையாக; திண அகம்—பலத்த மனம்)

பவநோய் பிணிக்கு மருந்தாம்; மலைவிலாப் பண
புடையார், தவநேர் செயலுக்கருளாம்; கருளாம்
சகமயற்கா, தவனொளியாம்; அடியாக
கொளியாது தாமவிடைமேல், புவனேச சுரியொடு
தோன்றுமா யூரப் பொருளிலியே.

(நேர்—தரும், நோமை; ஆதவன்—சூரியன்)

வில்லாகு மேரு மலைசீர் குலைய விடுகணையாம்
அல்லாகு மேனித் திருமாலுற்றங்க அவைகுறித்தோ
அல்லார் புரத்தின அரணெள்ளி யோபண்
டரும்பியதுன, எல்லார் முகமலர் மாயூர நாத!
(அல்—கருமை; அல்லார்—பகைவர்; எல்—ஒளி) [இள்நகையே.

80 இளையானை ஆரூரிற் றாதை இருகால இளைத்தவ
முளையானை முனைபறு பத்துரை வாமுனை முளை
தவனை, வளையானைத் தெனபனை சைப்பூசை
பெண்முன வளைந்தவனை, விளையானைத் தோல
மாயூரத் தோறறனை மேவுகவே. [இ

(இருகால் — இருமுறை, இருதாளுமாம்; பனசை — திருப்பன
தாள்; இங்குச சிவபூசை செயபெண, தன் ஆடை குலைதல
உடல்குனிய, சிவபெருமான் தனது திருமேனியை வளைந்
கொடுத்தனன். இவ்வளவு குஙகிலியக கலய நாயனா
நிமிர்ந்தது. விளை—வளர்ந்த; தோற்றன—தோற்றவன் எ
பது தொனி)

81 உகந்துமுன சம்பந்தப பிளளைககு ஞான உண
வளித்தாய, சுகந்தவிர அப்பாககுச சூலை
தாண்டனை; சுந்தராககுச, சஙகுனி லோர்மன்ற
தாக்கி யிரணடுபின தானளித்தாய், திகந்த
புனையு மாயூரா அழகிதுன சீரருளே.

(திகந்தம—திசைகளின முடிவு, இதனை ஆடையாப் புனை
எல்லாத திககும் போற்றும் எனவுமாம)

82 அருவமென் றோடால அறையும் மறை; அ
வருமறையோ, உருவமென றோதும் பிறிதொ
பால; அவ் உயாமறைபின, உருவரு வெனறுப
றோர் பால் உரைககும; இவ் உணமையுள நி
பொருவளங தேருவ தெனறோ? மா யூர! இ
பேதையனே.

83 பேதை மருள, மாயூரப பெதும்பை பெயரமன
போதை யுறமங்கை, நைந்து மடந்தை புழுங்
வரை, மாதை அரிவை வெகுளத், தெரிவ
வசமழிய, வாதை யுறப்பே ரிளம்பெண் இவ
யுலா வந்தனனே.

(இறைவன் உலாவர எழுபருவ மங்கையரும் காமுற்று வரு
னா என்பது; போதை—மயக்கம்)

வந்தனை மார்தம் வயிற்றிற் பிறந்து வழிவழியே
நிந்தனை யாகு மண் பெண் பொன் எனுமயல்
நீங்கியுய்யச், சிந்தனை ஓர்ந்துசெய் நெஞ்சே!
துலாமதி சேர்ந்தடியார், வந்தனை யாறபடி காவிரி
மாயூர வள்ளலையே.

(வந்தனையால்—வணக்கத்துடன். இக்கவி திரிபு)

வள்ளி மணாளனு மாமுகச் செல்வனும் வந்து
தழீஇக், கொள்ளும பிதா;ஒரு மாதா பிதாவும்
குறிக்கவொணாக், கள்ள முதல்வன; பூங் காவிரி
வண்கரைக காவிரிநீர், வெள்ளந் தவழு**மா யூர**ப்
பிரான் எம் விழுத்துணையே.

(தழீஇ—தழுவி, சொல்லளபெடை; விழு—சிறப்பு)

விழுவள் எழுவள் வியர்ப்பள் மெலிவள் விதிர்
விதிர்ப்பள், அழுவள் அயர்ப்பள் அழுங்குவள்
நின்னெழி லார்வதனம், தொழுவள் இவ் வண்ண
மென் பெண்ணமு துற்றதுயர் வணங்காண்,
கொழுவன் கொம்புய்வணம் நீயே **மாயூர!** இக்
கொடியினுக்கே.

(தாய் மகள் துயர் கூறல் என்னுந் துறை.)

கொடிய கிராதக் குலத்தவன் அன்பூன் கொடுத்
தலும் அக், குடியிற் கனிவிழை மைந்தன் குகன்
போற் குறித்தனை;இப், படியிலடியேன் படிறு
யினஅப் படிகுணித்துன், அடியின் நிழலே
அருள்கமா **யூரத்** தருமுதலே!

(கனி—கன்னி; படியில்—புவியில்; படிறு—குற்றம்.)

அருந்தா அமுதே! அணியே! அளியே! அருட்
கடலே!, விருந்தே! விளைவே! விழியே! விளக்கே!
வினை தவிர்க்கும், மருந்தே! மணியே! எனஉருகும்

மணி வாசகர்க்குக், குருந்தே யமர்ந்த குரும
மாயூரக் கொற்றவனே.

(உருகும்மணி—விரித்தல்; குருந்து—குருந்தமரம்.)

89 கொற்ற மழுக்கொடு தாதைதாள் செற்ற
கொடுமைபுரி, நற்றவச் சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளைச்
நாயகம் நல்கினையால், சொற்ற அவ் வாறெம்
யாளுதல் குற்றமோ? சொற்றிகழ் நீ; குற்
குணமெலா மலலையோ? மாயூரக் கோமகனே!

(சேய்ஞலூர்ப்பிள்ளை—சண்டேசர்; சொல்—புகழ்)

90 மகவான் அயன்மால் வழுத்து முதலான்; ப
லறுக்கும், பகவான்; பகுவாய்ப் புலியதளா
செழும் பத்தருளம, புகுவான;புகுந்து பேரின்ப
புணர்ப்பான் புகலெவர்க்கும, மிகுவான புனற்
விரிசூழ மாயூர வித்தகனே

(பகு—பிளந்த; அதள்—தோல்; எவர்க்கும் புகல் என்க.)

91 அகப்பொருள் ஆகுவ தனபே;சிவமும்வ் அன்ப
ஒன்றே, சகப்பொருள் தேடி யலைவீர்! இ
நனி தேர்கவெனறே, தகப்பொருள் நூலெப
கனபு தலைப்பெய்து சாற்றினை நீ, மிகப்பொரு
வேறிலா மாயூர நாத!நல வித்தகனே!

(நூல்—இறையனார் அகப்பொருள்; அன்புதலைப் பெய்து—"அ
பினைந்திணை" எனத் தொடங்கி; நூல் சாற்றினை என்க.)

92 வித்துகது வித்தாத் தொடர் ஆதிமூல விதை
பொருளே!, எத்திக்குந் தோன்றும பு து
யெலாமசார்ந்தியக் குவிப்பாய்!, மத்துக் குடைய
தயிர்போற கலையென் மதியுனடி, வைத்துப் பு
தருள் மாயூர நாத! மதிதரனே!

93 தரக்கொன்றை மாலை நம் மாயூர வள்ளல்பா
சார்ந்திரந்து, தரக்கொண்டு வாரும் சகிகா

அரைத்து நந்திலரேல, உருககன்றிக் காமநோயப்
பட்டுழன்றினறே உயிரழியும், பரக்கின்ற பெண
பழி பூணபீர் மனநீா பகர்மின்களே.

(மாலைமெண்டல் என்னும அகப்பொருள் துறை.)

4 மின்னும முகிலும முளரியும மீனும விளங்கிழை
யார், நுன்னும இடையையும பாலமுகம் கண
ணைச சொல்லிநயம, தனனைப் புகழ்ந்ததமை
யும அமையும; தயாபரனும, உனனைப் புகழ
மதியருள் மாயூர உணமையனே.

(ஐம்பால்—கூந்தல்; உச்சிமுடி, சுருட்டுமுடி, தொங்கல்,
சொருகல பின்னல் என்னும ஐந்து பாகுபாடு உடையது)

5 மையாருங் கணமலை மாதொரு பாதியை
வந்தருளைனை, மெய்யாரும சோதியை அப்பாககுக
கைகளை விளககமருள, ஐயாற்று நீதியை ஆனறவா
பூதியை அணிபவரு, கையாற தொழுதுயயு மாயூர
ஆதியைக கணடுய்வமே

6 கண்மேவு மூன்றுடைக கன்னல்; இரண்டு கழல
பணிவோர்க்(கு), எண்மேவு தனனுடை மொனரும்
பதமருள இடபமைப்பும்; பணமேவு நானமறை
தோமுடிவு; ஐந்தாப பகவெழுத்தின, கணமேவு
செம்பொருள கணடோமமா யூரக கடிநகாக்கே,

(ஒன்றுமுதல் 5 எண்கள் காண்க. கன்னல்—கருமபு; கண—கணுவு
மாம்; எண—எண்ணம)

7 நகைசார் புரமூன் றெரித்தாய்; நுதலின நடுவிழி
யால, மிகைசார மதனனைக் காய்ந்தாய்; தென
கூடலில மேவமணப், பகைசார் மடமகட்
டாய; பரம! எம பாழ்வினையின, தொகைசார்
கனலமடுத் தாள்க மாயூரச் சுடர்க்கொழுந்தே!

(கூடல்—மதுரை; திரிபுரம், மன்மதன், அமணர் மடம் இவ
களை எரித்தாற்கு எம் வினைத்தொகுதியையும் எரித்தரு
என்றபடி.)

98 கொழுந்தே னுயர்கொம்பி னின்றோர் முட
குறிப்பிலனாகை, விழுந்தாலென இவ் வறி
முடமபடு வீணனுக்குச, செழுந்தா மரையனு
கட்டா மரையனும் தேவர்களும, தொழுந்
குடையமா யூரன் தரிசனம துனறியதே.

(தேன்கையில் விழுந்தாலென என்க. கண்தாமரையன்—தா
மரைக் கண்ணன்.)

99 துன்னல னுகியுன் னைக்கலை துளக்கும் துக
னுக்கும, இன்னருள ஈந்தனே; வப்பந்த அன ப
பால இலேனெனினும, நினனிரு தாடகு ப பின
நினைந் தாறறிலேன; நீதி எங்கும, மன்ன
சோதிகழ மாயூரசோர்வற வந்தருளே.

(துன்னலன்—பகைவன்; துகளன—குற்றவாளி)

100 சோர்வந்து மைமக குயில வாய்யடைப பபை
தோகைமயில, ஆாவந தழைத்திடக கார்
தருகாண; அகனிறைந்த, நாருந்த நம்மிடை
வந்து மாயூர நாதன்மணித், தேருந்தி முந்துறு
தீருந துயரம செழுந்திருவே!

(காப்பருவம் வந்தமை கூறிய அகப்பொருள் துறை; காரகா
தில் தலைவன தேரில் திரும்புவன என்பது கருத்து. சோ
வந்து—சோர்ந்து; நார—அன்பு; உநதி—தூண்டி. திரு
என்பது முதற்கவியில திருவும எனனும் முதற்சொல்லே
அந்தாதியாகிற்று. அருள் விரைவில் வரும எபமுடிபு.)

மாயூரநாதர் திருவடிகளே சரணம.

மாயூரநாதரந்தாதி முற்றுப்பெற்றது.

உ

மாயூரத் தலத்தில் ஸ்ரீ மாயூரநாதர் இடப்பாகத்தில் இனிது மகிழ்ந்துறையும்

ஸ்ரீ அபயாம்பிகையார் துதிப்பாக்கள்.

நேரிசை வெண்பா

காவுலவு மஞ்ஞையுருக் காட்டிமா யூரனை நாம்
பூவுலகில் ஏட்டேறப் போற்றிசெயும்—தேவி
அபயாம்பிகையே! அடியேற் கருள்வாய்
உபயாம் புஜத்தாள் உவந்து.

கலிநிலைத்துறை.

தஞ்சம் சார்பவர் தமக்கருள் தயைபொறை சார்தம்
எஞ்ச லில்கவின் இன்பமா யூரமிக் கிலங்க
அஞ்சொல் நாயகி அரவிந்தை அகமகிழ்ந் தணியும்
அஞ்சல் நாயகி அடிமலர் முடிமிசை அணியாம்.

அறுசீர் விருத்தம்.

பவவா தனையே யிதுகாறும் பட்டுப் பட்டுப் பாழ்வினையேன்
அவமே யுழன்ற இது அமையும் அமையும் அமையும் இனி
ஆற்றேன், சிவஞா னம்சேவ செல்வவளம் திகழ் மாயூரப் பதி
மிளிரும், அவயாம்பிகை! உன் உபயபதம் அபயம் அபயம்
அபயமே. வேறு.

மாயூர வளநகர்க்கண வயங்கபயாம் பிகையே! மெய்ம்மறந்து
நாயேன், வாயார உனதுபுகழ் வழுத்தச்செய்; வேறெதுவும்
வழுத்தாமற் செய்; ஓயாதுன் னிசை காதி லுறுமாசெய்; பிற
அதனுள் உறாமல் நீ செய்; தாயே! உன் உருக்காணச் செய்;
பிறகா ணாவாறும் தயைசெய் வாயே.

---

1. உபய அம்புஜம்—இருதாமரை. 2. கவின்—அழகு; சொல் நாயகி—நாமகள்; அரவிந்தை—பூமகள்; அஞ்சல்நாயகி—அபயநாயகி. 3. வாதனை—துன்பம், வாசனை; அவமே—வீணே. 4. இசை—புகழ், கீதம்.

பொன்னியாற்றின் போற்றிச் சிலேடைப் பதிகம்.

சிவபிரானுக்கும் காவிரிக்கும் சிலேடை.

1 மாவுற வாட்ட லானும் மதிதலைக் காட்ட லானும்
தேவுறு கொன்றை யானும் திளைக்க இன் பொன்ற லானும்
ஓவற ஒளிதா லானும் உயர்கங்கை மிளிர்த லானும்
தாவறு சிவனும் பொன்னித் தண்புனல்த் தகவு போற்றி.

பார்வதிக்கும் காவிரிக்கும்

2 கிரியிடைப் பிறப்பால் நாளும் கிளர் கயற் கண்ணால் அன்பார்
தரையிடை உயிர்கள் தாங்கும் தண்ணிய நீரால் யாண்டும்
பரவுறப் பரங்காத தெய்வப் பதியுற லால்மா தேவி [போற்
பொருவுசீர்ப் பொன்னியாற்றின் புண்ணியப் பொலிவு

திருமாலுக்கும் காவிரிக்கும்

3 போற்றிமண் காத்த லாலும் புரிவளை தாங்க லாலும்
ஆற்றலின் அடாதது மோதும் ஆழிச்சேர் கையி னாலும்
ஏற்றநற் றிருவினை செவ்வி இலங்குற லானும் என்றும்
சாற்றுமா லாமகா வேரித் தண்புனல்த் தூய்மை போற்றி.

திருமகளுக்கும் காவிரிக்கும்

4 மாட்சிசேர் செய்ய கஞ்ச மலர்மிசை மருவ லால்நல்
ஆட்சிசேர் வளங்க ளார அளித்தலால் பொன்னிப் பேரால்
நீட்சிசேர் வாச மால்பொன் நிறத்தொளிர் பூமடந்தைக்
காட்சிசேர் திருக்காவேரிக் கடிபுனல் மாண்பு போற்றி.

பிரமனுக்கும் காவிரிக்கும்

5 நான்முகம் பரவு மாறறால் நலக்கமண் டலஞ்சேர் கையால்
கான்மல ருறலால்த் தன்பால் கலைமறை பயிலு நாவால்
மான்மல ருந்தி நாளும் வயங்கலாற் பிரம னுக்கும்
மானமிய மிகுசீர்ப் பொன்னி வண்புனற் பண்பு போற்றி.

---

1. தா—குற்றம். 2. நீர—தன்மை, ஜலம், பதி—தலைவர் ஊர்கள். 3. ஆழி—சக்கரம், கடல் 4 செய்ய—சிவந்த, நிறம்—மார்பு, கடி—புதுமணம், காப்பு. 5. நலக்கமண்டல பிரமனுக்கு நலக்க மண் தலம் காவிரிக்கு; கால் மலர், கா. மலர் எனப்பிரிக்க; மால்உந்தி — திருமால் நாபி பிரமனுக்கு மான் உந்தி-மான்களைத் தள்ளிக்கொண்டு காவிரிக்கு.

நாமகளுக்கும் காவிரிக்கும்

வேதமார் முதல்வா நாவில் விளக்க முற்றிடலால் வெள்ளைப்
போதுமீ துறலாற் கையிற் புத்தகம் பொலியும் சீரால்
மேதையாம் கலைகள் ஆங்கண் மேவலால் நாமடந்தை
ஓதநேர் திருக்காவேரி ஒண்புனற் றன்மை போற்றி.

விநாயகருக்கும் காவிரிக்கும்

மாமுக முடைமை யாலும் மதகரி முழக்கத் தாலும்
தேமிகு நால்வா யானும் தெங்குறும் அகட்டி னாலும்
எழுறு துதிக்கையாலும் இடையூறு போக்க லாலும்
சேமஜங் கரனும் பொன்னித் தெண்புனற் றேசு போற்றி.

சுப்பிரமணியருக்கும் காவிரிக்கும்

மூவிரு முகத்தினீண்டும் முயங்கெழில் வள்ளியோடு
தேவ குஞ்சர மாதுற்றும் திகழ்கங்கை சார்ந்தும் நாளும்
மாவுல கசுரவெம்மை மாற்றியும் மயில்மீதேற்றும்
சேவலஞ் செல்வனுங் காவிரிப் புனற் சிறப்புப் போற்றி.

சமயாசாரியர் நால்வருக்கும் காவிரிக்கும்

ஒத்துறு கையினாலும் உழவாரப் பணியி னாலும்
சித்திர பரவை தோயும் செம்மையி னாலும் மேலாம்
பத்தியிற் பெருந்து றைசோ பரிதக வானும் சைவ
வித்தகர் நால்வர் நேர்காவேரி நீர் விழுப்பம் போற்றி.

அடியார்களுக்கும் காவிரிக்கும்

வெள்ளிய தோற்றத் தாலும் விளங்குகண் மணிக ளாலும்
உள்ளியற் றூய்மை யாலும் உரியசெந் தண்மை யாலும்
தெள்ளிய நிறைவி னாலும் சிவதலம் செறித லாலும்
கள்ளமில் அடியார் மானும் காவிரி போற்றி போற்றி.

---

6. கை—பக்கம்; புத்தகம்—புது வீடுகள் (நதிக்கு). 7. மதகு, அரி என்க (காவிரிக்கு); நால்—தொங்கும், நான்கு (பல என்றபடி) 8. வள்ளி—கிழங்கு. தேவகுஞ்சரம மாது என்க (ஆற்றுக்கு). உலகு அசுர வெம்மை என்க குகனுக்கு; உலகம்சுர—உலக சுர என்று செய்யுள் விகாரம் 9. ஒத்து—ஒற்று, தாளம்; ஆற்றுக்கு உழவு ஆர் அப்பணி; பரவை—கடல்; பத்தி வரிசை, 10. கள் மணி என்க. (நதிக்கு)

இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய வேறு நூல்கள்.

விலை அணா.

1. தொல்காப்பியம் பொருள் அதிகார ஆராய்ச்சி,
   பி. ஏ. மாணவர்களுக்குப் பாடமானது ... 6

2. தனிப்பாக்கோவை,
   சரித்திரமும் குறிப்புங்கொண்டது ... 8

3. பத்மினி — *சரித்திர இயைபு பெற்ற ஓர் உண்மைத் தமிழ்க் கதை,*
   இண்டர்மீடியேட் மாணவர்களுக்குப் பாடமானது ... 1.

4 கதையும் பாட்டும் — *இரண்டு பாகம்,*
   பால பாடசாலைகளுக்கேற்றவை. தனித்தனி ...

5. கஜாரணியேசுவரர் பதிகம், காமாக்ஷியம்மை பதிகம், அலங்கார நாயகி பதிகம், வரகூர் வேங்கடேசர் பதிகம், முருகவேள் போற்றித் துதிகள் — *முதலியன* .... *விலை இலவ*

வேண்டுபவர் அடியிற் கண்ட விலாசத்துக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

வே. முத்துஸாமி ஐயர் எம். ஏ., எல் டி.,
அரங்கநாதபுரம்.
திருச்சிராப்பள்ளி போஸ்டு.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY